

8. Кравченко І.М. Розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця у випадку виявлення невідповідності працівника займаній посаді або виконуваній роботі: дисертація. Сєверодонецьк: Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля. 2015. 199 с.

9. Кодекс законів о труде // Собрание Узаконений и Распоряжений рабочего и Крестьянского Правительства. 1918. № 87–88. Ст. 905.

10. Бондар О.С. Генезис правового регулювання звільнення працівника за невідповідність займаній посаді. Часопис Київського університету права. 2012. № 3. С. 208–212.

11. Кодекс законів про працю України: закон від 10.12.1971 № 322-VII // Відомості Верховної Ради УРСР. 1971. Додаток до № 50.

12. Журавель О.Д. Правове регулювання звільнення працівників за вчинення аморального проступку: історичний підхід / О.Д. Журавель // Право та інновації. 2016. № 1(13). С. 223–227.

13. Декларація про державний суверенітет України: декларація від 16.07.1990 № 55-XII // Відомості Верховної Ради УРСР. 1990. № 31. Ст. 429.

14. Конституція України: закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // Офіційний вісник України. 2010. № 72/1. Ст. 2598.

15. Бондар О.С. Генезис правового регулювання звільнення працівника за невідповідність займаній посаді. Часопис Київського університету права. 2012. № 3. С. 208–212.

УДК 342.56:35+656.7

DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2023.1.22>

КАРПЕНКО С.Р.

ОСОБЛИВОСТІ ЕВОЛЮЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ СУБ'ЄКТІВ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В КОСМІЧНІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

PECULIARITIES OF THE EVOLUTION OF THE ADMINISTRATIVE STATUS OF SUBJECTS OF ADMINISTRATIVE REGULATION OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP IN THE SPACE INDUSTRY OF UKRAINE

У статті розкриваються особливості еволюції адміністративно-правового статусу суб'єктів державно-приватного партнерства в космічній галузі України. Доведено, що механізм регулювання адміністративно-правового статусу суб'єктів державно-приватного партнерства в космічній галузі України на момент здобуття незалежності відзначався дуже нерозвиненою інфраструктурою. Встановлено, що з утворенням України як незалежної держави постала нагальна необхідність в створенні та визначенні юридичного статусу всієї системи суб'єктів адміністративно-правового статусу суб'єктів державно-приватного партнерства в космічній галузі незалежної України та її подальшому вдосконаленні, а також приведенні її у відповідність до чинних на той час міжнародних стандартів. Указано, що на початковому етапі формування системи суб'єктів адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі в Україні проходило закладення законодавчих підвалин для функціонування космічної галузі. Визначе-

© КАРПЕНКО С.Р. – докторант кафедри публічного та приватного права (Університет митної справи та фінансів)

но, що даний процес проходить у декілька етапів, обумовлених специфікою обраних напрямів державної внутрішньої і зовнішньоекономічної політики. Наголошено, що космічна діяльність і розвиток державно-приватного партнерства в космічній галузі відбуваються в більшості державах світу. Акцентовано увагу на тому, що підзаконні нормативно-правові акти, які приймалися в той час, дуже часто мали суб'єктивний характер, суперечили один одному, а інколи навіть і нормам законодавства, а запропонований в законодавстві України розподіл повноважень між центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування політики держави в сфері космічної діяльності та державно-приватного партнерства в космічній галузі України, та центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику в сфері космічної діяльності та державно-приватного партнерства в космічній галузі України, залишився формальним, оскільки обидві групи повноважень продовжує виконувати єдине Державне космічне агентство України. Наголошено, що існуючі численні недоліки здійснення процесу публічного управління космічною галуззю відбиваються і на недостатньому фінансовому, бюджетному і господарському управлінні. Зроблено висновок, що саме з 2015 р. в Україні розпочався сучасний етап регулювання адміністративно-правового статусу суб'єктів державно-приватного партнерства в космічній галузі України.

Ключові слова: адміністративно-правове регулювання, адміністративно-правовий статус, державна політика, Державне космічне агентство України, державно-приватне партнерство, космічна галузь, Національне космічне агентство України, центральний орган виконавчої влади.

The article reveals the peculiarities of the evolution of the administrative and legal status of public-private partnership entities in the space industry of Ukraine. It has been proven that the mechanism for regulating the administrative and legal status of subjects of public-private partnership in the space industry of Ukraine at the time of independence was marked by a very underdeveloped infrastructure. It was established that with the formation of Ukraine as an independent state, there was an urgent need to create and determine the legal status of the entire system of subjects, the administrative-legal status of subjects of public-private partnership in the space industry of independent Ukraine and its further improvement, as well as bringing it into line to the international standards in force at that time. It is indicated that at the initial stage of the formation of the system of subjects of administrative and legal regulation of public-private partnership in the space industry in Ukraine, the legislative foundations for the functioning of the space industry were laid. It was determined that this process took place in several stages, determined by the specifics of the chosen directions of the state's domestic and foreign economic policy. It was emphasized that space activities and the development of public-private partnerships in the space industry are taking place in most countries of the world. Attention is focused on the fact that the subordinate legal acts adopted at that time were very often of a subjective nature, contradicted each other, and sometimes even the norms of legislation, and the distribution of powers proposed in the legislation of Ukraine between the central body of executive power, which ensures the formation of state policy in the field of space activity and public-private partnership in the space industry of Ukraine, and the central executive body that implements state policy in the field of space activity and public-private partnership in the space industry of Ukraine, remained formal, since both groups of powers continues to be performed by the single State Space Agency of Ukraine. It was emphasized that the existing numerous shortcomings of the process of public management of the space industry are also reflected in insufficient financial, budgetary and economic management. It was concluded that precisely since 2015, the modern stage of regulation of the administrative and legal status of subjects of public-private partnership in the space industry of Ukraine began in Ukraine.

Key words: administrative-legal regulation, administrative-legal status, state policy, State Space Agency of Ukraine, public-private partnership, space industry, National Space Agency of Ukraine, central body of executive power.

Постановка проблеми. На час здобуття Україною незалежності вона мала тільки окремі елементи системи адміністративно-правового статусу суб'єктів державно-приватного

партнерства в космічній галузі колишнього Радянського Союзу, які до того ж вимагали ще й суттєвої перебудови згідно з принципами ринкової економіки і стратегії входження нашої країни до світового політичного, економічного, соціального та культурного простору. Тобто, механізм регулювання адміністративно-правового статусу суб'єктів державно-приватного партнерства в космічній галузі України на початку 1990-х років характеризувався дуже нерозвиненою інфраструктурою. Саме тому з утворенням України як незалежної держави постала нагальна потреба в створенні та визначенні юридичного статусу всієї системи суб'єктів адміністративно-правового статусу суб'єктів державно-приватного партнерства в космічній галузі незалежної України та її подальшому вдосконаленні, а також приведенні її у відповідність до чинних на той час міжнародних стандартів. Даний процес проходив у декілька етапів, обумовлених специфікою обраних державою напрямів її внутрішньої та зовнішньої політики. Добре відомо, що космічна діяльність і розвиток державно-приватного партнерства в космічній галузі відбуваються в багатьох державах світу. Але для ефективної організації даної діяльності і формування сучасної системи державно-приватного партнерства в космічній галузі необхідне їх належне адміністративно-правове регулювання з боку органів державної влади.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти проблематики формування адміністративно-правового статусу суб'єктів державно-приватного партнерства в космічній галузі сучасної України розглядалися в дослідженнях таких учених, як Ю. С. Алексєєв, О. В. Бєглий, В. П. Горбулін, О. В. Дегтярьов, С. М. Конюхов, С. П. Кошова, Н. Р. Малишева, А. А. Манжула, С. І. Москаленко, В. В. Семеняка, Л. В. Сорока, Ю. С. Шемшученко та інших. Проте актуальність питань, пов'язаних з формуванням суб'єктів адміністративно-правового статусу суб'єктів державно-приватного партнерства в космічній галузі зовсім не зменшується.

Метою даної статті є розкриття особливостей еволюції адміністративно-правового статусу суб'єктів адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Становлення системи суб'єктів адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі розпочалося в 1992 р. зі створення відповідних державних інституцій. На початковому етапі формування системи суб'єктів адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі в Україні проходило закладення законодавчих основ функціонування космічної галузі.

Відповідно до ст. 4 Закону України «Про космічну діяльність», однією з головних засад реалізації космічної діяльності в Україні було назване державне регулювання [1]. У статті ж 6 даного закону (в редакції від 16 жовтня 2012 р.) передбачалося, що державне регулювання в даній сфері повинна здійснюватися через центральний орган виконавчої влади. Сьогодні адміністративно-правовий статус центрального органу виконавчої влади в даній галузі визначається чинним на даний час Положенням. Відповідно до п. 2 даного Положення, Державне космічне агентство України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Урядом України і який формує та реалізує політику держави в сфері космічної діяльності [2]. Тобто, Державне космічне агентство України поєднує в собі повноваження центрального органу виконавчої влади як стосовно формування, так і стосовно реалізації політики держави в сфері космічної діяльності.

Але, при цьому треба зауважити, що існуючий на сьогодні адміністративно-правовий статус даного суб'єкта адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі України сформувався не одразу. Зокрема, вперше в Україні центральний орган виконавчої влади в галузі космічної діяльності та адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі був утворений відповідним Указом Президента України [3]. На виконання даного Указу глави держави Кабінет Міністрів України прийняв відповідне Положення, яке вперше регламентувало адміністративно-правовий статус центрального органу виконавчої влади у сфері космічної діяльності та адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі [4]. Прийняте в червні 1992 р., тобто ще до введення в дію Закону України «Про космічну діяльність» або іншого спеціального законодавчого акту, Положення (1992 р.) не базувалося на достатньо міцній законодавчій базі, а тому неодноразово зазнавало змін або навіть заміни на інший нормативно-правовий акт. Слід погодитися з Л. М. Белкіним, який зазначає, що в Україні, в історичному контексті, зміни в структурі центральних органів виконавчої влади, як правило, мали дещо непослідовний характер, оскільки не спиралися на системні і концептуальні розробки [5, с. 86], в тому числі, на офіційно схвалену

Концепцію адміністративної реформи в Україні [6]. Усе це неодмінно призводило до регулярних, але іноді не зовсім обґрунтованих змін у всій системі центральних органів виконавчої влади, що безумовно негативно вплинуло на їх функціонування.

Дуже показовим є те, що проблемам юридичного регулювання космічної діяльності та формування системи державно-приватного партнерства в космічній галузі в Україні присвячена достатня кількість наукових робіт. На думку І. П. Андрушко, розширення та виокремлення юридичної регламентації, пов'язаної з вивченням та використанням космічного простору, покликала до життя досить розгалужену систему нормативно-правових норм, яка може розглядатися як законодавство в космічній сфері [7, с. 15]. Н. Р. Малишева ж розробляла основоположні принципи національного і міжнародного космічного права та державно-приватного партнерства в космічній галузі системно [8, с. 237]. Ю. З. Драпайло вважав, що говорити про наявність в Україні самостійної галузі – галузі космічного права ще надто зарано [9, с. 382]. Натомість у низці наукових статей здебільшого розглядалися головним чином економічні аспекти функціонування космічної галузі України [10, с. 256].

Між тим, як вже наголошувалося вище, першим нормативно-правовим актом, який регулював сферу державно-приватного партнерства в космічній галузі, став Указ Президента України (1992 р.). У даному Указі вперше були визначені назва і правовий статус суб'єкта адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі - Національне космічне агентство України при Кабінеті Міністрів України. У п. 2 президентського Указу були також уперше сформульовані задачі Національного космічного агентства України, які, скоріш за все, на той час розглядалися як головні в даній сфері та які будуть досліджені нижче в порівнянні з іншими нормативно-правовими актами. На виконання Указу глави держави Кабінет Міністрів України прийняв Положення, яке, як вже зазначалося вище, вперше регламентувало адміністративно-правовий статус центрального органу виконавчої влади в сфері космічної діяльності та адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі, а також визначало такий центральний орган виконавчої влади, як Національне космічне агентство України при Кабінеті Міністрів України.

Водночас, за відсутності чинного спеціального закону стосовно космічної діяльності та адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі, Положення було, на жаль, позбавлене міцного законодавчого підґрунтя та лише в загальних рисах окреслювало адміністративно-правовий статус Національного космічного агентства України і в подальшому неодноразово зазнавало постійних змін або замінювалося іншим правовим актом. Це досить легко довести - достатньо зосередити увагу на тому, як різні законодавчі акти визначали адміністративно-правовий статус Державного космічного агентства України від часу його створення: спочатку - центральний орган виконавчої влади з питань космічної діяльності, пізніше - центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування державної політики в сфері космічної діяльності, і, нарешті - центральний орган виконавчої влади, який реалізує політику держави в сфері космічної діяльності.

Наведені вище факти переконливо свідчать про те, що юридичне регулювання адміністративно-правового статусу центрального органу виконавчої влади в сфері космічної діяльності та адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі носили в цілому непослідовний та навіть колізійний характер, оскільки протягом одного періоду часу чинними були нормативно-правові акти різних видавників (і навіть одного видавника), які по-різному, досить суперечливе, вирішували проблему закріплення адміністративно-правового статусу суб'єкта центрального органу виконавчої влади в сфері космічної діяльності та адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі. Зокрема, в окремі етапи функціонування центрального органу виконавчої влади в сфері космічної діяльності та адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі одночасно були чинними аж п'ять нормативно-правових актів (1992 р. [11], 1997 р. [12], 2006 р. [13], 2011 р. [14] та 2015 р., які зовсім по-різному врегульовували адміністративно-правовий статус центрального органу виконавчої влади в сфері космічної діяльності та адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі, починаючи з його назви. Більше того, Положення 2011 р. вважається чинним і сьогодні, незважаючи на набуття чинності Положенням 2015 р.

Ті суперечності, на які було вказано вище, пов'язані насамперед з тим, що вітчизняне право все ще системно не вирішило проблему узгодження процесу прийняття та скасування підзаконних нормативно-правових актів у разі проведення перерозподілу конституційних повноважень

між Президентом України і Кабінетом Міністрів України. У результаті суб'єкт процесу нормотворення, який отримав повноваження, приймає власний підзаконний нормативно-правовий акт, а той суб'єкт, який втратив повністю або частково відповідні повноваження, не дуже поспішає скасовувати власні вже застарілі нормативно-правові акти. Вказане достатньо чітко простежується по датах, які практично співпадають з прийняттям (або відновленням) нових редакцій чинної Конституції України: прийняття першої Конституції незалежної України 28 червня 1996 р.; конституційна реформа від 8 грудня 2004 р.; конституційна контрреформа 30 вересня 2010 р.; відновлення 22 лютого 2014 р. редакції Конституції України від 8 грудня 2004 р.

Важливо також зазначити, що якщо наведені вище наявні суперечності об'єктивно були пов'язані з певними недоліками процесу юридичного регулювання, то інші ситуації пов'язані виключно з проявами правового нігілізму або ж службовою недбалістю видавників нормативно-правових актів. Серед них варто вказати на наступні ситуації. По-перше, й досі чинним вважається Указ Президента України (1992 р.), хоча після цієї дати були прийняті, як мінімум, три Укази Президента України (1997 р., 2010 р. та 2011 р.), що суттєво змінювали адміністративно-правовий статус центрального органу виконавчої влади в сфері космічної діяльності та адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі. По-друге, Указом Президента України (2010 р.) була змінена назва космічного агентства з «національного» на «державне». Проте лише 8 квітня 2011 р. був прийнятий новий підзаконний нормативно-правовий акт, в якому назва космічного агентства використовується в редакції Указу Президента України (2010 р.). Крім того, перейменування на підставі Указу Президента України (2010 р.) суперечило Закону України «Про космічну діяльність», у якому космічне агентство продовжувалося називатися «Національним». Лише Закон України «Про внесення змін до Закону України про космічну діяльність» (він набув чинності з 6 січня 2012 р.) назва «Національне» була змінена на більш нейтральне - «центрального органу виконавчої влади з питань космічної діяльності» [15]. Тобто, закон фактично був «підігнаний» під зміст підзаконного нормативно-правового акту.

Слід також звернути увагу на те, що дані суперечності значно ускладнюють процес адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі України, створюючи при цьому лише штучні колізії. Щоправда, в теорії права висловлюється теза про те, що у випадку наявності норм однакової юридичної сили, які по-різному тлумачать правове явище, що набули чинності пізніше, чи були прийняті вже пізніше тощо [16, с. 29]. Однак, по-перше, дане правило не оформлене в законодавстві, а тому є необов'язковим для його застосування, а по-друге, у випадку наявності колізії норм Указу Президента України і Постанови Кабінету Міністрів України незрозуміло, яка саме правова норма має вищу юридичну силу, з огляду на встановлений розподіл повноважень між цими органами публічної адміністрації. А між тим, зазначений факт неодмінно створює свавілля в процесі здійснення правозастосування. Але при цьому слід обов'язково врахувати, що зазначені колізії стосуються не лише (і, напевно, не тільки) назви космічного агентства, скільки інших складових елементів адміністративно-правового статусу, зокрема, загальної характеристики адміністративно-правового статусу, а також сукупності повноважень космічного агентства. Зокрема, саме про це свідчить аналіз нормативно-правових актів стосовно загальної характеристики адміністративно-правового статусу центрального органу виконавчої влади в сфері космічної діяльності та адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі України. Так, відповідно до норм правових актів, Національне космічне агентство України з червня 1992 р. по травень 1998 р. визначалося як центральний орган виконавчої влади держави, підвідомчим Уряду України. Космічне агентство повинно було забезпечувати розробку і реалізацію політики держави в галузі дослідження і використання космічного простору та нести відповідальність за ефективне використання відповідного наукового і науково-технічного потенціалу України. З липня 1997 р. по квітень 2011 р. Національне космічне агентство України мало адміністративно-правовий статус центрального органу виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує виконання завдань політики держави в галузі космічної діяльності, здійснювати керівництво дорученою йому сферою публічного управління, нести відповідальність за стан її функціонування. Діяльність Національного космічного агентства України при цьому спрямовувалася і координувалася Кабінетом Міністрів України. У період з грудня 2006 р. по травень 2015 р. Національне космічне агентство України визнавалося центральним органом виконавчої влади, що забезпечує втілення в життя політики держави в сфері космічної діяльності і несе відповідальність за її розвиток. Діяльність Національного космічного агентства України при цьому спрямовувалася та координувалася Кабінетом Міністрів України. А з квітня 2011 р. вже Державне космічне агентство України виконує

роль (прийнятий у 2011 р. нормативно-правовий акт все ще є чинним) визнається центральним органом виконавчої влади, робота якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України. При цьому Державне космічне агентство України входить до структури органів виконавчої влади, є основним органом в системі центральних органів виконавчої влади у формуванні і забезпеченні реалізації політики держави в сфері космічної діяльності [17, с. 18]. І останнє, з травня 2015 р. Державне космічне агентство України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Урядом України та який забезпечує формування та реалізує політику держави в сфері космічної діяльності.

Перелічені факти переконливо свідчать про те, що, як вже було зазначено раніше, різні нормативно-правові акти, які надають різну загальну характеристику адміністративно-правового статусу центрального органу виконавчої влади в сфері космічної діяльності та адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі, постійно перетинаються у часі. Саме це стосується, зокрема, попарно Положень 1992 р. та 1997 р.; 1997 р. та 2006 р.; 2006 р. та 2011 р.; 2011 р. та 2015 р. При цьому попарне порівняння характеристики адміністративно-правового статусу свідчить про різну, а іноді навіть дуже відмінну одна від одної характеристику адміністративно-правового статусу. Отож, як і в описаному випадку з назвами центрального органу виконавчої влади в сфері космічної діяльності та адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі, в один і той же період часу діяли принципово різні характеристики адміністративно-правового статусу. Натомість принциповим є те, що їх об'єднує, є визначення космічного агентства як центрального органу виконавчої влади. Подібна ситуація складається також із завданнями космічного агентства. Так, приміром, вже згадувалося, що в період з липня 1997 р. по травень 1998 р. одночасно були чинними і Указ Президента України (1997 р.), і Положення (1997 р.), причому обидва нормативно-правові акти видавав один орган публічної адміністрації - Президент України. Проте в даних документах завдання космічного агентства визначалися зовсім по-різному. Зокрема, відповідно до п. 2 Указу Президента України (1992 р.) завданням Національного космічного агентства України є розробка концептуальних основ державної політики в галузі дослідження і використання космічного простору, а також підготовка пропозицій та рекомендацій Президенту України і Кабінету Міністрів України з питань дослідження і використання космічного простору, в той час як Положення Про Національне космічне агентство України (1997 р.) у п. 3. завданням агентства визнавало лише розробку концептуальних основ державної політики в галузі дослідження і використання космічного простору в мирних цілях та в інтересах безпеки держави. Якщо Указ Президента України (1992 р.) наголошував на координації діяльності органів державної виконавчої влади, науково-дослідних установ, підприємств і організацій космічної галузі з питань організації та проведення космічних робіт, то Положення Про Національне космічне агентство України (1997 р.) акцентувало увагу на забезпеченні організації і розвитку космічної діяльності в Україні та під юрисдикцією України поза її межами, а також сприяттні підвищенню обороноздатності держави та національної безпеки з використанням космічних засобів. Крім того, Указ Президента України (1992 р.) серед завдань Національного космічного агентства України вказував на необхідність організації міжнародного та міждержавного співробітництва і здійснення контролю за додержанням міжнародно-правових норм з питань дослідження і використання космічного простору, в той час як Положення Про Національне космічне агентство України (1997 р.) обмежувалося розвитком співробітництва України з іншими державами та міжнародними організаціями у космічній галузі. І останнє, в Указі Президента України (1992 р.) йшлося про організацію робіт фундаментального та прикладного характеру в космічній галузі та фінансування робіт по дослідженню і використанню космічного простору, а в Положення Про Національне космічне агентство України (1997 р.) про розроблення та реалізацію пропозицій стосовно наукового, виробничо-технічного та фінансово-економічного розвитку космічної галузі. Важливо також наголосити, що в Положенні (1997 р.), на виконання норм Закону України «Про космічну діяльність», вперше згадується про роль космічної діяльності в підвищенні обороноздатності та національної безпеки України. Більш розгалужене порівняння завдань і повноважень за різними нормативно-правовими актами в історичному контексті повинно стати предметом подальших наукових розвідок.

Тобто, знаходить своє підтвердження теза про те, що в галузі космічної діяльності зміни щодо центрального органу виконавчої влади з адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі України носили не лише непослідовний, а в більшості випадків навіть хаотичний характер, що, безумовно, не лише не сприяло подоланню чисельних епізодів бюрократизму, а й навпаки, поступово приводило до його підсилення. Зокрема, прямим наслідком даних процесів стало відчутне зниження загального рівня компетентності,

оскільки кваліфіковані фахівці не можуть та не хочуть працювати в таких нестабільних умовах [18, с. 6]. А, крім того, втрачаються чисельні позитивні доробки попередників.

Водночас, постійні реорганізаційні зміни створювали значно більше шансів залишитися на роботі тим, хто краще «догоджає начальству». За таких умов дуже важко сподіватися на очікуване підвищення якості діяльності апарату публічної влади і дотримання вимог законності в її роботі. Слід також наголосити, що вказаний характер процесу адміністративно-правового регулювання чітко віддзеркалює недбале ставлення вітчизняної публічної адміністрації до безумовно актуальних проблем розвитку космічної діяльності та адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі України, що знаходить відображення також в її негативних результатах, а також одночасно є відображенням дещо недбалого ставлення до самого космічного агентства як уповноваженого органу публічної влади України. А тому зовсім не випадково, Ю. В. Бухун вказував, що досить обмежене державне фінансування довело свою неспроможність розвинути космічну галузь [19, с. 254–255], а О. Є. Джур зазначав, що в 2013 р. Україною було виділено на розвиток космічної галузі біля 10 млн. грн., в той час як у Російській Федерації - 5 млрд. дол. Крім того, Україна й досі не є членом Європейського космічного агентства, що значно обмежує нашу країну в європейських замовленнях [20].

Указ Президента України від 28 жовтня 1998 р. «Про державну підтримку космічної діяльності» визначив цілі та обсяги підтримки космічної діяльності в Україні з боку держави, а сучасний стан законодавчого забезпечення проведення космічної діяльності в Україні, співставлення його рівня з рівнем національного космічного права провідних на сьогодні держав світу надає підстави стверджувати, що в нашій країні внаслідок виконання попередніх вітчизняних космічних програм уже створено в цілому базу для адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі України.

Висновки. Отже, процес еволюції адміністративно-правового статусу суб'єктів адміністративно-правового регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі України мав досить суперечливий характер. Адміністративно-правове регулювання в сфері державно-приватного партнерства в космічній галузі України було започатковане Указом Президента України від 29 лютого 1992 р. та прийнятим на його розвиток Положенням, затвердженим главою держави від 1 червня 1992 р. Проте дані акти не ґрунтувалися на міцній законодавчій базі та неодноразово піддавалися змінам або замінам на інші акти. Натомість Державне (а до 9 грудня 2010 р. – Національне) космічне агентство мало постійний адміністративно-правовий статус центрального органу виконавчої влади. Сам же процес адміністративно-правового регулювання в сфері космічної діяльності та регулювання державно-приватного партнерства в космічній галузі України характеризувався непослідовністю, що свідчить про відсутність науково обґрунтованої концепції розвитку космічної галузі в цілому.

Список використаних джерел:

1. Про космічну діяльність : Закон України від 15 листопада 1996 р. № 502/96-ВР. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/502/96-%D0%B2%1%80>.
2. Про затвердження Положення про Державне космічне агентство України : Постанова Кабінету Міністрів України від 14 травня 2015 р. № 281. URL.: http://www.zakononline.com.ua/documents/show/349486__659026.
3. Про створення Національного космічного агентства України : Указ Президента України від 29 лютого 1992 р. № 117 URL.: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/117/92>.
4. Про затвердження Положення про Національне космічне агентство України при Кабінеті Міністрів України : Постанова Кабінету Міністрів України від 1 червня 1992 р. № 304 URL.: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/304-92-%D0%BF>.
5. Белкін Л. М. Забезпечення законності в діяльності органів виконавчої влади : адміністративно-правовий вимір : монографія. Ужгород : Бреза, 2014. 552 с.
6. Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні : Указ Президента України від 22 липня 1998 р. № 810/98 URL.: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/810/98>
7. Андрушко І. П. Космічне право : поняття та зміст: автореф. дис... канд. юрид. наук: спец. 12.00.01. Київ, 2006. 19 с.
8. Малишева Н. Р. Стан та перспективи розвитку наукових досліджень у галузі космічного права. *Правова держава*. 2014. Вип. 25. С. 226–254.
9. Драпайло Ю. З. Щодо нових напрямів господарсько-правового регулювання (на прикладі космічної діяльності). *Актуальні проблеми держави і права*. 2012. Вип. 64. С. 381–388.

10. Джур О. Є. Державне регулювання підприємств космічної галузі України: нові реалії та виклики. *Ефективна економіка*. 2015. № 1. URL.: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3748>; Бухун Ю. В. Забезпечення ефективного фінансування підприємств космічної галузі України. *Економічний форум*. 2016. № 2. С. 254–258.
11. Про затвердження Положення про Національне космічне агентство України при Кабінеті Міністрів України : Постанова Кабінету Міністрів України від 1 червня 1992 р. № 304. URL.: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/304-92-%D0%BF>.
12. Про затвердження Положення про Національне космічне агентство України : Указом Президента України від 22.07.1997 р. № 665/97. URL.: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/665/97>.
13. Про затвердження Положення про Національне космічне агентство України : Постанова Кабінету Міністрів України від 13 грудня 2006 р. № 1722. URL.: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1722-2006-%D0%BF>.
14. Про затвердження Положення про Державне космічне агентство України : Указ Президента України від 08 квітня 2011 р. № 442/2011. URL.: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/442/2011>.
15. Про внесення змін до Закону України «Про космічну діяльність» : Закон України від 09 грудня 2011 р. № 4102-VI. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4102-17>.
16. Юринець Ю. Л., Свінціцька А. В. Адміністративно-правовий статус Державного космічного агентства України : історико-правовий аспект. *Юридичний вісник*. 2016. № 4. С. 27–34.
17. Беглий О. В., Боярська З. І., Еряшов С. К. Правове забезпечення діяльності авіакосмічної галузі України : стан і перспективи (продовження). *Юридичний вісник*. 2012. № 3. С. 16–21.
18. Горбулін В. П. Космічна стратегія та перспективи розвитку країни. *Вісник НАН України*. 2020. № 2. С. 3–10.
19. Бухун Ю. В. Забезпечення ефективного фінансування підприємств космічної галузі України. *Економічний форум*. 2016. № 2. С. 254–258.
20. Джур О. Є. Державне регулювання підприємств космічної галузі України: нові реалії та виклики. *Ефективна економіка*. 2015. № 1. URL.: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3748>.